

Allerede vores snak i Rådhuskælderen satte mig i gang med at rode i gamle scrapbøger, og her er et et resumé af det, jeg gravede frem:

Hyldegårdsskolen bliver til

I maj 1969 havde jeg lagt sidste hånd på den første samlede udbygningsplan for skolevæsenet i Herstederne: Skoler i Albertslund. Den afslørede bl.a., at der i stedet for de hidtil påregnede 11 skolespor i Albertslund Syd (KO 3, SY 4, VR 4) var brug for 17 spor + 2 specialklasserækker. Det eneste tilbageværende større ledige offentlige areal i Syd var en ca. 12 ha. stor grund mellem Vridsløselille og jernbanen.

At udforme et nyt skoleanlæg til 8 spor var så drabelig en opgave at kommunalbestyrelsen resolverede at udskrive en arkitektkonkurrence om dens løsning. I pagt med tidens gode intentioner ønskede man at sikre sig et projekt, som både havde pædagogiske og arkitektoniske værdier.

I efteråret 1969 udarbejdede Arkitektforeningens konkurrencesekretær, Bent Røgind, og jeg et omfattende oplæg, Et Skoleområde i Albertslund, som kommunalbestyrelsen tiltrådte. Det lagde op til et intensivt samarbejde mellem arkitekter, pædagoger og kunstnere om at skabe et skoleområde, der kunne rumme ca. 1600 elever og ca. 150 lærere organiseret således, at børn og voksne ikke oplevede det som en mastodont-institution, og samtidigt tog hensyn til, at området var en del af den vestlige 'naturbræmme' omkring kommunen.

Konkurrencen blev udskrevet i januar 1970 med deadline 4. marts 1970. Der indkom 30 forslag, som i de følgende 3 uger blev studeret af dommerkomiteen, som bestod af borgmester Sv.Aa.Madsen, skoleudvalgsmedlem og billedhugger A. Juhl Jacobsen, skolekommissionsformand Henry Skov, fælleslærerrådsformand Leif Andreasen, stadsingeniør Chr. Høeg, skoledirektør H.V. Jensen og ledende skolepsykolog Emil Kruuse samt 3 såkaldte fagdommere udpeget af Arkitektforeningen: Professor Knud Friis, professor Ole Wåhlström (Sverige) og arkitekt Jarl Hegler. Komiteen fik tilknyttet to rådgivere, arkitekt C.J. Nørgaard Pedersen og undertegnede og havde Bent Røgind som sekretær. Den 19. marts skulle der voteres, og der skete det uhyre sjældne, at et flertal af lægdommere nedstemte et flertal af fagdommerne. Flertallet udpegede arkitekterne Vagn Thorsmark, Leif Eriksen og Vagn Hjort som vindere, mens Høegh, Hegler og Wåhlström stemte for forslaget fra arkitekterne Niels Sigsgaard og Henrik Vogel, som derved endte med at modtage andenpræmien. 3. præmien gik til arkitekterne Lars Mahler, H.H. Trærup Madsen, Ole Grenne og Niels Basse, der havde haft lærerne Ole Gade Lorentzen og Erling Gandrup som konsulenter. Derudover

blev der indkøbt to projekter (hvoraf det ene havde skoleinspektør Henrik Sidenius som pædagogisk rådgiver) og givet hædrende omtale til andre to projekter (hvoraf det ene havde skoleinspektør P.E. Hermansen på projektholdet).

Uenigheden i dommerkomiteen gav 'pressetække'. Pressemødet den 20. marts var særdeles velbesøgt og resulterede bl.a. i fyldige omtaler i Politiken, Berlingeren og Kristeligt Dagblad samt, naurligvis, i AP, som noget overraskende, men yderst velkomment følte anledning til følgende passus i omtalens underrubrik:

"Vi finder efter at have studeret de vindende projekter, at der kun kan være grund til at ønske administrationen og skolestyrelsen tillykke med resultatet, og vi tror, at alle involverede vil finde det særdeles rigtig, at der herfra kommer en særlig lykønskning til skolevæsenets pædagogiske konsulent Niels Holst."

Om det var fordi Erik Rasmussen havde fået opsnuset, at det var Knud Friis' og mit lobbyarbejde, som havde sikret l. præmien til det projekt, Erik Rasmussen foretrak, skal jeg lade være usagt.

Under byggeforløbet, som varede indtil 1974, undergik det oprindelige projekt utallige ændringer. For det første viste byggeformen sig noget mere kostbar end forventet; for det andet var der en voksende tendens til at bygge mindre skoler, som bl.a. medvirkede til, at man hittede en ny skolegrund i Syd og dér opførte Nordmarksskolen, og for det tredje viste prognoserne en hurtigere afdæmpning af befolkningsvæksten end hidtil antaget (bl.a. på grund af mærkbart faldende fertilitet). Tilsammen bevirkede disse faktorer, at Hyldagerskolen endte med at blive en traditionel 3-sporet skole i utraditionelle bygninger ... og at centralfløjen fik en billigere og mere konventionel udformning end de øvrige fløje.

Niels Holst, tidl. viceskoleinspektør. 4.2.1998
1000.

~~Redaktion~~ og på generelt til højsommer